

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/214/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011509
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3118011509.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného Q. U., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., K. X, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 06.12.2018, samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený Q. U., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/73/2012 zo dňa 15.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/115/2015 zo dňa 07.04.2016.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Dňa 23.10.2018 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Q. U., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd zistil, že Q. U. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/73/2012 zo dňa 15.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/115/2015 zo dňa 07.04.2016, pre pokračovací trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 5 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., pre ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením do I. nápravno výchovnej skupiny, na ktorého výkon nastúpil dňa 15.11.2016 a ktorý po započítaní doby väzby má predpokladane vykonať 21.10.2019.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 21.10.2018.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, keď u odsúdeného boli zaznamenané viaceré nedostatky (opakované nedodržanie zásad slušného správania - 3x, nepovolené nadväzovanie kontaktov). Počas výkonu trestu mu nebola udelená disciplinárna odmena a zároveň mu nebol uložený ani disciplinárny trest. Voľný čas trávi čítaním a štúdiom cudzích jazykov. Vo výkone trestu odsúdený v súčasnosti pracovne zaradený nie je, pričom v minulosti zaradený bol, avšak došlo k jeho vyradeniu zo zdravotných dôvodov. Odsúdený sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného (čistiace a upratovacie práce). Kontakt s vonkajším prostredím udržiava so synom, dcérou, sestrou a neterou. Program zaobchádzania odsúdený plní čiastočne, keď ústav vytkol odsúdenému čiastočné plnenie programu v bode edukácia z dôvodu iba čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti a opakovaných nedostatkov v rešpektovaní interných predpisov. Riziko sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené ako stredné pri menej priaznivej resocializačnej prognóze, keď ústav ako rizikové faktory uviedol opakované páchanie trestnej činnosti,

závažnosť trestného činu, čiastočne kritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti, dlhy a v minulosti časté požívanie alkoholu. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie, pričom ústav odporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že: „V žiadosti som sa vyjadril dosť obširne a v zásade k skutku, za ktorý sedím vo výkone trestu, odpýkavam si trest, som sa nepriznal, pretože i keď som ho nepochybne spáchal minimálne ako štatutár tým, že som nedodrжал zákon v plnom rozsahu ako som mal, mal som dohliadnuť na to čo sa koná vo firme, ale som vinný jednoznačne, túto vinu si uznávam. Bol som viackrát súdne trestaný, sedemkrát, priznal som sa v dvoch prípadoch, v štyroch som sa bránil a pri jednom trestnom čine ohovárania tam si vinu dodnes neuznávam, musím priznať. V každom prípade keďže som už od detí dostal podmienku pred výkonom trestu, s ktorými mám dobrý vzťah, že sa nemám už nikdy zamotať do podobnej situácie, tak túto podmienku musím akceptovať a chcem. Každá ďalšia od súdu je len v rámci tejto podmienky, takže nemám v úmysle sa dopúšťať úmyselne trestnej činnosti. S hodnotením som sa oboznámil. Váženy súd, pani prokurátorka, hodnotenie je podľa mňa primerané, nikdy som nebol vulgárny avšak zásadne som sa dožadoval toho, aby ma príslušník oslovoval v druhej osobe, aby mi vykal, čo bol problém z mojej strany evidentný. Čo sa týka korešpondencie s deťmi, žiadal som ich, aby ma vôbec nekontaktovali, žijú v zahraničí, stále majú obavy o svoju bezpečnosť, zažili so mnou dvakrát dočasnú ochranu svedka a nedôverujú niektorým štátnym orgánom, a preto som nechcel, aby poskytli adresu, kde im môžem písať. Vzťah máme dobrý, dokonca dcéra odložila kvôli môjmu výkonu trestu svadbu, ktorú má mať vo Francúzsku. Zároveň nerozumiem definícii častého užívania alkoholu, pretože jediný úradný doklad som poskytol ústavu sám, kde moja psychiatricka z Košíc sa jasne vyjadrila, že nie som závislý na alkohole a áno v roku 2004 došlo z mojej strany k zneužívaniu alkoholu, a preto som dobrovoľne užíval antidepresívum. Bolo to v období, keď sa ma pokúšali zavraždiť druhýkrát, pred nástupom trestu som bol u tejto psychiatricky, o čo som doložil doklad v ústave a jediné čo konštatovala je recidíva depresívnych stavov, nemám ďalšie výhrady voči hodnoteniu ústavu. Pokiaľ ide o nedostatok v správaní v predchádzajúcom ústave oslovil ma zdravotník ústavného zdravotného strediska spôsobom: hej pod' sem, čo som si od neho slušným spôsobom vyprosil, podal som aj sťažnosť, ktorá však nebola vyriešená nijakým spôsobom nakoľko svedkovia tam neboli, žiaden iný problém som nemal v ústave. K opakovanému upozorneniu na rešpektovanie zásad slušného správania uvádzam, že je to pravdepodobne preto, že trvám na rovnako slušnom správaní ako aj ja sa sám správam, a asi som príliš asertívny, avšak nie vulgárny. Pokiaľ ide o moje preradenie z bezpečnostných dôvodov do oddielu s bezpečnostným režimom zo strany ústavu mi nebol oznámený dôvod a ja som mal za to, že to môže súvisieť s mojím postavením svedka vo veci, ktorá ešte nie je meritórne uzatvorená. Vedúci skupiny PBS mi oznámil, že ma nemôže informovať o dôvodoch, nakoľko vec je vo vyhradenom režime. Nedodržanie zásad slušného správania spočívalo, že počas vychádzky som si všimol ako odsúdení umývajú autá príslušníkom ústavu, oslovil som pána pedagóga N., ktorý práve vozidlo pristavil, a položil som mu otázku, ktorú mi povolil, či majú príslušníci tak nízke platy, že si nemôžu dovoliť umývarku za 20,- eur. Na výzvu aby som nepokračoval, som nepokračoval, a požiadal som o stanovisko riaditeľa ústavu, na čo mi písomne vyčísľili aké sú náklady na umývanie motorových vozidiel a aký je postup, na čo som následne namietal písomnou formou, že suma 2,40 eur za umytie vozidla sa mi zdá nízka, a konkrétne dotýčny pán pedagóg N. stratil s pristavením vozidla, odstavením vozidla a vyberaním si osobných vecí celú hodinu pričom sa sťažuje, že má veľa práce. Užívanie alkoholu a experimentovanie s drogami je záležitosť, ktorú som dobrovoľne poskytol ústavu, je stará 14 rokov a nebola to žiadna závislosť a pani T. T., psychiatricka z ústavu, ma ubezpečila, že lekárska správa, ktorú jej dávam k dispozícii dobrovoľne, nebude použitá pri mojom hodnotení, a nakoniec bola. Čo sa týka finančných záležitostí, exekúcie sa mi začali hromadiť práve v čase keď som bol v ochrane svedka, priebežne som ich riešil a napriek všetkému z úžitkového vzoru mám každý rok nepravidelný príjem zhruba 500,- eur mesačne. To znamená, nie je to práca, ale je to legálny príjem.“

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že odsúdený je 7-krát súdne trestanou osobou, pričom z hodnotenia ústavu mu vyplynulo, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok k podmiennečnému prepusteniu. Z prezentovaného postoja odsúdeného mal za to, že ten

má problém s rešpektovaním zásad slušného správania. Bol toho názoru, že z jeho posudku by malo jednoznačne vyplývať, že spĺňa podmienky k podmiennečnému prepusteniu, nakoľko to nie je prípad odsúdeného navrhol jeho návrh zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená. Je síce pravda, že sa u odsúdeného vyskytli určité nedostatky v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku (opakované nedodržanie zásad slušného správania - 3x, nepovolené nadväzovanie kontaktov), avšak vzhľadom ku skutočnosti, že odsúdenému nebol za predmetné nedostatky udelený disciplinárny trest ako aj charakter

predmetných previnení, ktorých závažnosť je podľa súdu nízka, nejde podľa súdu o také nedostatky, pre ktoré by mal konštatovať nesplnenie druhej podmienky. Je však nutné uviesť, že správanie odsúdeného je v tomto prípade na hrane, keď v niektorých prípadoch ide o opakované previnenia (opakované nedodržanie zásad slušného správania).

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd v danom prípade prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že odsúdený v zásade plní stanovený program zaobchádzania, pričom súd zohľadnil, že trestná činnosť odsúdeného, pre ktorú je vo výkone trestu, bola spáchaná v období roku 2005, teda časovo relatívne dlhé obdobie pred samotným nástupom na výkon trestu, ktorá skutočnosť, znižuje podľa súdu resocializačný vplyv výkonu trestu na odsúdeného.

Súd sa takt stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti viackrát súdne trestaný súd je toho názoru, že vzhľadom na dosiahnutý stupeň resocializácie s poukazom na závery hodnotenia ústavu, sú u odsúdeného dané predpoklady, že po prepustení bude viesť riadny život. V tomto súd prihliadol najmä na schopnosť zmeny správania odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku do nástupu na výkon trestu. Nakoniec odsúdený je vo výkone trestu po prvýkrát a aj preto možno mať za to s poukazom na vyššie uvedené, že v prípade odsúdeného je doterajšie pôsobenie týmto druhom trestu dostatočné. V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

V prípade rizika uvádzaného ústavom v podobe závažnosti spáchanej trestnej činnosti súd poukazuje, že táto sama o sebe nemôže byť prekážkou na podmiennečné prepustenie, ak inak odsúdený spĺňa zákonné podmienky, keď závažnosť trestnej činnosti je zohľadnená jednak vo výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale aj tým, že odsúdený môže byť podmiennečne prepustený, v prípade trestného činu, pre ktorý je v súčasnosti vo výkone trestu, až po vykonaní 2/3 trestu (obdobne pozri uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/98/2017 zo dňa 11. augusta 2017).

Nakoniec nie je podľa súdu na mieste uvádzať v prípade odsúdeného ani riziko sociálneho zlyhania uvádzané ústavom ako časté užívanie alkoholu v minulosti, a to práve s ohľadom na odstup času a skutočnosť, že súdu nevyplynuli žiadne iné negatívne poznatky o odsúdenom v tom zmysle, že by jeho trestná či iná protiprávna činnosť v posledných 10 rokoch súvisela s pravidelným konzumom alkoholu.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.